

Arrest

nr. 31 433 van 11 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STAS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 juli 2008, verklaart er zich op 28 juli 2008 vluchteling.

1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 28 april 2009, verstuurd op 29 april 2009.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de provincie Ghazni afkomstig te zijn. U bent in Nawabad in het district Moqur geboren. Toen u drie maanden oud was, verhuisde uw familie naar Kabul waar uw vader ambtenaar was. In 1368 (1989) keerden jullie terug naar Moqur, waar u sindsdien steeds heeft gewoond, tot u in 1386 (2007) naar het district Malistan verhuisd bent. U bent een Hazara van etnische origine en sinds 1371 (1992) een volger van het Bahai geloof. Sinds 1386 (2007) gaf u in twee schooltjes in Malistan les. U heeft op een dag een boek over uw geloof gegeven

aan een van uw leerlingen, Fardin genaamd. Toen Fardin dit boek aan het lezen was, werd dit door zijn vader opgemerkt. Hij meldde dit aan de autoriteiten. U werd op school opgepakt door de politie van Malistan. Bij een huiszoeking vond men een aantal boeken over het Bahai' geloof en een raad van geestelijken veroordeelde u tot de dood. De uitvoeringsmodaliteiten dienden later te worden bepaald. Ondertussen bleef u in uw cel in het districtshuis opgesloten. Uw oom kwam met een bewaker overeen dat u de derde nacht zou kunnen ontsnappen en zo geschiedde. Toen u uit het districtshuis kwam, stond een wagen u op te wachten. Op 5/06/2008 verliet u Malistan. Via Iran, Kirgizië en een reeks landen die u onbekend zijn, kwam u naar Brussel. Op 28/07/2008 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U heeft een vrouw en twee kinderen die in Afghanistan zijn achtergebleven."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

verzoeker vroeg reeds in 2001 onder een andere naam en met een andere geboortedatum asiel aan in Nederland, waardoor zijn ganse relaas en identiteit bedrieglijk is.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Verweerder werpt een exceptie op van onontvankelijkheid, wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang. Verzoeker trachtte bewust de Belgische autoriteiten te misleiden door te verzwijgen dat hij een eerdere asielaanvraag indiende in Nederland en bij het indienen van zijn nieuwe asielaanvraag in België een andere naam en geboortedatum op te geven. Dit bedrog tast overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' het vereiste belang van verzoeker aan.

2.2. Ingevolge rechtspraak van de Raad van State staat het rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' er niet aan in de weg dat een vreemdeling, ten overstaan van wie door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is genomen, over het wettige vereiste belang beschikt om die beslissing met een beroep bij de Raad aan te vechten, tenzij zou blijken dat het beroep tot nietigverklaring zelf door bedrog is aangetast (RvS 18 maart 2009, nr. 191.585). De Raad stelt vast dat het verzoekschrift waarmee voorliggend geding werd ingeluid, niet aangetast is door bedrog. De exceptie kan niet worden aanvaard.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Door de devolutieve werking van het geding is de Raad niet gebonden door de motieven van de bestreden beslissing, noch door de kritiek van verzoeker daarop.

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op intentionele wijze de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden door te verzwijgen dat hij reeds op 30 december 2001 asiel aanvroeg in Nederland onder een andere naam en met opgave van een andere geboortedatum. Het bedrog van verzoeker is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees in zijn hoofde of met het lopen van een reëel risico op ernstige schade. Doordat aan het licht kwam dat verzoeker reeds sinds 2001 in Nederland vertoeft, is eveneens zijn asielrelaas (waarin hij verklaarde pas op 5 juni 2008 Afghanistan te hebben verlaten) manifest bedrieglijk. Verzoeker bevestigt dit overigens in zijn verzoekschrift waar hij stelt dat: *"Het zijn bovendien twee verschillende asielaanvragen gebaseerd op twee verschillende gegronde vreesen voor vervolging."*

De Raad stelt vast dat verzoeker een poging heeft ondernomen de Belgische overheden bewust te misleiden. Zijn asielaanvraag wordt daardoor als frauduleus beschouwd; deze vaststelling verhindert nog enig geloof te hechten aan verzoekers bewering dat hij zijn land ontvlucht is omwille van één van de redenen vermeld in artikel 1 A (2) van het vluchtelingenverdrag.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en

bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over *alle* facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een kandidaat-vluchteling correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over diens leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, diens identiteit en nationaliteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 met artikel 4, lid 1 en 2 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

Verzoeker maakt door zijn bedrog zelf het onderzoek naar een gegronde vrees of reëel risico op ernstige schade waar hij recht op heeft onmogelijk. Om deze reden kan noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en negen door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER